

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის სახელით
ეთიკის კომისიის
გადაწყვეტილება
დისციპლინური დევნის აღძვრაზე უარის თქმის თაობაზე

მესამე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

ქეთევან უტიაშვილი – კოლეგიის თავმჯდომარე

ხათუნა ჩხაიძე – კოლეგიის წევრი

თეიმურაზ თოდრია – კოლეგიის წევრი

საჩივრის ავტორები: დ. კ., დ. მ., ი. ჩ., მ. კ., ს. მ., ჯ. მ.

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 28.05.2018

საჩივრის რეგისტრაციის №073/18

საჩივარი შემოტანილია: ადვოკატ ე. თ.-ს მიმართ, /სიითი №..../

საჩივრის მოთხოვნა: ადვოკატ ე. თ.-სთვის „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობის დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი:

1. საჩივრის ავტორის პოზიცია:

1.1 2018 წლის 01 ივნისს საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართეს დ. კ.-მ, დ. მ.-მ, ი. ჩ.-მ, მ. კ.-მ, ს. მ.-მა, ჯ. მ.-მა და მოითხოვეს ადვოკატ ე. თ.-სთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება.

1.2 მომჩივანი მხარის განცხადებით, ა. ი.-ს, რომელიც ე. თ.-ს მარწმუნებლის, ნ. ს.-ს, მამაა, 2010 წლის 15 სექტემბერს საჯარო რეესტრში რეგისტრაციის გზით საკუთრებაში გადაეცა ქ. თბილისში მდებარე სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთის 1/3 წილი.

1.3 მომჩივანი მხარის განმარტებით, 2013 წლის 11 იანვარს ე. თ.-ს მიერ მიწოდებული არასწორი ინფორმაციის საფუძველზე ქ. თბილისის, ისნის რაიონის ნოტარიუსმა ქ. ბ.-მა გასცა სამკვიდრო მოწმობა (N.....) ნ. ს.-ს სახელზე, როგორც ა. ი.-ის პირველი რიგის კანონისმიერ მემკვიდრეზე, სამკვიდროს ფაქტობრივი ფლობით მიღების საფუძველზე; მაშინ, როდესაც ა.

ი.-ს ნ. ს.-ს გარდა 4 შვილი ჰყავდა და, ამასთანავე, აღნიშნულ ქონებაში ნ. ს.-ს მამკვიდრებლის გარდაცვალების შემდეგ არ უცხოვრია.

- 1.4 მომჩივანი მხარის განმარტებით, 2013 წელს ნ. ს.-ს სურდა ი. ჩ.-ს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების ჩამორთმევა, ამდენად მისი წარმომადგენლის, ადვოკატ ე. თ.-ს მეშვეობით სასამართლოში შეიტანა სარჩელი ი. ჩ.-ს უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის თაობაზე (მოსარჩელე – ნ. ს., მოპასუხე – ი. ჩ., დავის საგანი – უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა). თბილისის საქალაქო სასამართლოს მიერ 2013 წლის 25 დეკემბერს მიღებული გადაწყვეტილების საფუძველზე ნ. ს.-ს უარი ეთქვა სარჩელის დაკმაყოფილებაზე.
- 1.5 მომჩივანი მხარის განცხადებით, ადვოკატმა ე. თ.-მა უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმის წარმოების ფარგლებში სასამართლო პროცესზე წარმოადგინა გაყალბებული დოკუმენტაცია – ს. ი.-ს განცხადება მისივე ხელმოწერით, თითქოსდა ი. ჩ. შეიჭრა ნ. ი.-ს სახლში და თვითმკვლელობამდე მიიყვანა იგი.
- 1.6 მომჩივანი მხარე მიუთითებს, რომ 2017 წელს ადვოკატმა ე. თ.-მა ზ. კ.-სთან ერთად თბილისის საქალაქო სასამართლოში შეიტანა სარჩელი ქ. თბილისში მდებარე უძრავ ქონებაზე საზიარო უფლების გაუქმების მოთხოვნით (მოსარჩელე – ნ. ს., მოპასუხე – ა. ა., დ. კ., დ. მ., ი. ჩ., კ. ა., მ. კ., ს. მ., ე. ა., დავის საგანი – საზიარო უფლების გაუქმება საგნის გაყიდვით). 2018 წლის 11 ივნისის ექსპერტიზის დასკვნა #..-ის მიხედვით, ნაკვეთის გამიჯვნა შესაძლებელია მისი თვითღირებულებისა და ფუნქციის დაკარგვის გარეშე.
- 1.7 მომჩივანი მხარის განცხადებით, ნ. ს. ისევე, როგორც საზიარო საგნის ყველა მესაკუთრე, თანახმაა საზიარო უფლების გაუქმებაზე საზიარო საგნის ნატურით გაყოფის გზით, თუმცა ადვოკატი ე. თ. დაჭერით ემუქრება მას.
- 1.8 მომჩივანი მხარის განმარტებით, მათ წერილობით მიმართეს ე. თ.-ს საქმის მორიგებით დასრულების თაობაზე, რასაც მისი მხრიდან რეაგირება არ მოჰყოლია.
- 1.9 2018 წლის 6 ივლისს საპროცესო კოლეგიის ზეპირი განხილვის სხდომაზე ერთ-ერთი მომჩივანის, ჯ. მ.-ს, წარმომადგენელმა ვ. მ.-მა განმარტა, რომ იგი მისული იყო ე. თ.-ს ოფისში საქმის მორიგებით დასრულების თაობაზე მოსალაპარაკებლად. მისი განცხადებით, ადვოკატმა განუმარტა, რომ საზიარო საგნის მესაკუთრეები უნდა შეკრებილიყვნენ საჯარო რეესტრში და გადაეწყვიტათ როგორ მოქცეულიყვნენ; თუმცა, საჯარო რეესტრში თ.-მ მოულოდნელად განუცხადა, რომ მის მარწმუნებელს სურდა მის საკუთრებაში არსებული 1/3 წილის მიღება. ასევე, მიმართავდა შემდეგი რეპლიკებით: „თქვენგან არაფერი არ გამოვა“, „თქვენ არაფრის მომგვარებლები არ ხართ“ და ა.შ.
- 1.10 ვ. მ.-ს განცხადებით, მან სატელეფონო საუბრის მეშვეობით ე. თ.-ს შესთავაზა საზიარო საგნის ნატურით გამიჯვნის გეგმა, რაზეც ეს უკანასკნელი თანახმა იყო; თუმცა, შემდგომ გაიგეს, რომ საზიარო საგანი იძულებით აუქციონზე იყო სარეალიზაციოდ გატანილი.
- 1.11 ვ. მ.-ს განმარტებით, მასსა და ე. თ.-ს შორის მოგვიანებით კიდევ შედგა სატელეფონო საუბარი, რა დროსაც ადვოკატმა განუცხადა, რომ მისი მარწმუნებელი საზიარო საგნით

დაინტერესებული არ იყო და სურდა მისი გაყიდვა, ამასთან შესთავაზა, რომ მისი მარწმუნებლის, ნ. ს.-ს წილი 32 000 დოლარად გამოესყიდათ დანარჩენ მესაკუთრეებს. ვ. მ.-ს განცხადებით, ადვოკატი ფაქტობრივად აძლებდათ ნ. ს.-ს წილის შესყიდვას მის მიერ დასახელებულ ფასად.

1.12 ვ. მ.-ს განცხადებით, ე. თ.-თან ბოლო საუბრისას ამ უკანასკნელმა უთხრა: „აქამდე თუ ვერაფერი მოიმოქმედეთ, ამის მერე რა გელაპარაკოთ“, „ბოდიში, მაგრამ თქვენ არაფერზე წამომსვლელები არ ხართ, კარგად ბრძანდებოდეთ“.

1.13 ვ. მ.-ს აღნიშნავს, რომ ე. თ.-მა მომჩივანი მხარის წარმომადგენლები არც ერთხელ არ შეახვედრა ნ. ს.-ს. მისი თქმით, ადვოკატი საკუთარი ინიციატივით ამბობს უარს მოლაპარაკებებზე.

1.14 მომჩივანი მხარის განცხადებით, ადვოკატ ე. თ.-ს მიერ აღნიშნული ქმედებების განხორციელება არღვევს კანონიერების პრინციპს და პროფესიული ქცევის წესებს.

2. ადვოკატის პოზიცია:

2.1 2018 წლის 26 ივნისს ადვოკატმა ე. თ.-მა წარმოადგინა წერილობითი ახსნა-განმარტება, სადაც იგი აცხადებს, რომ მომჩივანი მხარის მიერ საჩივარში არასწორად არის მითითებული და აღწერილი გარემოებები, რითიც ილახება მისი, როგორც ადვოკატის, საქმიანი რეპუტაცია.

2.2 ადვოკატი განმარტავს, რომ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვასთან დაკავშირებული საქმის წარმოების დროს ნ. ს.-ს ინტერესებს წარმოადგენდა ლ. ს.-თან ერთად. მისი თქმით, საჩივრის ავტორები არ აკონკრეტებენ ვის სურდა ი. ჩ.-ს საკუთრებაში არსებული მიწის წართმევა, რა წესით ან როდის. ასევე, უთითებენ დოკუმენტაციის სიყალბის შესახებ, თუმცა გაურკვეველია რა სახის დოკუმენტაციაზეა საუბარი, ვის მიერაა შედგენილი, ვის მიერაა გაყალბებული ან არის თუ არა მიღებული გადაწყვეტილება/განჩინება აღნიშნული დოკუმენტაციის სიყალბის დადგენის თაობაზე.

2.3 ადვოკატის განმარტებით, მომჩივანების მტკიცება მის მიერ ნოტარიუსისთვის არასწორი ინფორმაციის მიწოდების თაობაზე, სინამდვილეს არ შეესაბამება. მისი თქმით, სანოტარო ბიუროში მისი კლიენტის, ნ. ს.-სთვის, საადვოკატო მომსახურება არ გაუწევია. შესაბამისად, ნოტარიუსისთვის რაიმე სახის სწორი ან არასწორი ინფორმაცია მას არ მიუწოდებია.

2.4 ადვოკატი მიუთითებს, რომ საჩივარში არ იკვეთება, მისი, როგორც ადვოკატის მიერ პროფესიული ქცევის წესების დარღვევის ფაქტი.

II სამოტივაციო ნაწილი

3. ფორმალური წინაპირობების შემოწმება

3.1 ადვოკატი ე. თ. არის საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის წევრი /სიითი №.../სპეციალიზაცია – საერთო სამართალი. ადვოკატის წევრობა არ არის შეჩერებული, ასევე იგი არ არის გარიცხული საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციიდან.

3.2 დ. კ.-მ, დ. მ.მ, ი. ჩ. მ, მ. კ.-მ, ს. მ.-მა და ჯ. მ.-მა ეთიკის კომისიას მომართეს 2018 წლის 28 მაისს.

3.3 სადავო ქმედება განხორციელებულია 2017–2018 წლებში „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის მე-2 პუნქტის საფუძველზე არ არის გასული დისციპლინური დევნის აღძვრისთვის დადგენილი ხანდაზმულობის ვადა – 5 წელი.

4. შემაჯამებელი დასკვნა

ეთიკის კომისიას მიაჩნია, რომ ადვოკატ ე. თ.-ს მიმართ არ უნდა აღიძრას დისციპლინური დევნა, რადგან მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობს „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლითა და „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 30-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძველი.

5. სამართლებრივი შეფასება

5.1 საჩივრის ავტორების პრეტენზია ადვოკატ ე. თ.-ს მიმართ გამოიხატა შემდეგში: პროცესუალური მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატმა ე. თ.-მა არასწორი ინფორმაცია მიაწოდა ნოტარიუსს, რის საფუძველზეც მისი მარწმუნებლის სახელზე გაიცა სამკვიდრო მოწმობა. ასევე, ადვოკატმა სასამართლოს წარუდგინა გაყალბებული დოკუმენტაცია, მოქმედებდა საკუთარი მარწმუნებლის ინტერესების საწინააღმდეგოდ და აშინებდა მას. ამასთან, შეურაცხმყოფელი ფრაზებით მიმართავდა მოწინააღმდეგე მხარეს.

5.2 საჩივრის ავტორების პრეტენზიასთან დაკავშირებით საპროცესო კოლეგიამ იმსჯელა შემდეგი მუხლების შესაძლო დარღვევის თაობაზე:

5.2.1 „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტი: „საადვოკატო საქმიანობის პრინციპს წარმოადგენს კანონიერება“.

5.2.2 „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტი: „ადვოკატი ვალდებულია: არ შელახოს სასამართლოს და პროცესის სხვა მონაწილეთა უფლებები“.

5.2.3 „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტი: „ადვოკატს უფლება აქვს კლიენტის ინტერესების დასაცავად გამოიყენოს ყველა საშუალება, რომელიც აკრძალული არ არის კანონმდებლობით ან პროფესიული ეთიკის ნორმებით“.

5.2 საადვოკატო საქმიანობა ეფუძნება კანონიერების პრინციპს, რაც გულისხმობს ადვოკატის მოქმედების ვალდებულებას კანონის ფარგლებში. კანონიერების პრინციპის დაცვას ემსახურება „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლიც, რომელიც ადვოკატს კლიენტის ინტერესების დაცვის მიზნით, ანიჭებს უფლებას გამოიყენოს ყველა საშუალება, რომელიც აკრძალული არ არის კანონმდებლობით ან პროფესიული ეთიკის ნორმებით. აღნიშნული მუხლი ადვოკატის მიერ კანონიერების პრინციპისა და ადვოკატის პროფესიული ეთიკის ნორმების დაცვის ვალდებულებას უფრო მაღლა განიხილავს, ვიდრე კლიენტის ინტერესების უპირატესობის დაცვის მოვალეობას.

- 5.3 ეთიკის კომისიის 2010 წლის 23 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით, საქმე #066/10 კომისიამ დაადგინა, რომ „საადვოკატო საქმიანობა, ადვოკატის მოვალეობები და კლიენტის ინტერესების დაცვა („ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მუხლი – 2,5,6.) არ მოიცავს მხოლოდ კლიენტის ფორმალურ წარმომადგენლობას სასამართლოში, კლიენტის ინტერესებიდან გამომდინარე ადვოკატი ვალდებულია გამოიყენოს მის დასაცავად ყველა საშუალება, რაც არ არის აკრძალული კანონით და პროფესიული ეთიკის ნორმებით.“
- 5.4 ეთიკის კომისიის განმარტებით, მიუხედავად იმისა, რომ ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსი აღიარებს კლიენტის ინტერესების უპირატესობას სხვა ინტერესებთან მიმართებით, ადვოკატი ვალდებულია იმოქმედოს პროფესიული ეთიკისა და კანონის რეგულაციის შესაბამისად.
- 5.5 ეთიკის კომისიამ 2011 წლის 07 მარტის გადაწყვეტილებით, დისციპლინურ საქმეზე №057/10, დაადგინა: „კლიენტის ინტერესების დაცვის ვალდებულება ადვოკატს არ აძლევს უფლებას გამოიყენოს კანონსაწინააღმდეგო საშუალებები. თუნდაც ამას კლიენტი ითხოვდეს და საჭიროდ მიაჩნდეს დაცვის ამგვარი გზით განხორციელება. ადვოკატი ვალდებულია კანონით გათვალისწინებული საშუალებებითა და პროფესიული ეთიკის კოდექსით დადგენილი სტანდარტებით იმოქმედოს.“
- 5.6 ეთიკის კომისია ადვოკატის საზოგადოებაში ქცევისა და პროცესის სხვა მონაწილეებთან ურთიერთობის სტანდარტთან დაკავშირებით განმარტავს, რომ ადვოკატი ვალდებულია დაიცავს პროფესიული ეთიკის ნორმები, პატივი სცეს პროცესის მონაწილე პირთა უფლებებს და არ დაუშვას მათი ხელყოფა. პროფესიული ეთიკის ნორმების დაცვის ვალდებულება ადვოკატს ეკისრება არა მარტო სასამართლოში ან სასამართლოს ფუნქციის მატარებელ სხვა ორგანოში, არამედ იგი მოვალეა ნებისმიერ სიტუაციაში შეინარჩუნოს პროფესიული ღირსება, მოთმინება, არ უპასუხო მისი მისამართით გაკეთებულ პროვოკაციულ შეფასებებს და პატივი სცეს თავის საქმიანობას.
- 5.7 ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში R.S. and Z v Switzerland (განაცხადი #10414/83, 1984 წლის 1 ოქტომბრის გადაწყვეტილება) აღნიშნა: „პროფესიული ვალდებულებები და პასუხისმგებლობა ადვოკატს ნებას არ რთავს გააკეთოს სუბიექტური, არაგონივრული და შეურაცხმყოფელი განცხადებები იმგვარად, რომ კითხვის ნიშნის ქვეშ დადგეს მთელი ადვოკატთა კორპუსის საიმედოობა და ეთიკურობა“.
- 5.8 ეთიკის კომისიამ ადვოკატ ე. თ.-ს მიერ პროფესიული ქცევის წესების სავარაუდო დარღვევის არსებობის ფაქტის დადგენისას იმსჯელა საჩივრის ავტორების მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებათა გამოკვლევის საფუძველზე. ეთიკის კომისია მიუთითებს, რომ მომჩივანი მხარის სამართლებრივ მოვალეობას წარმოადგენს ამტკიცოს და დაასაბუთოს ის ფაქტობრივი გარემოებები, რომელთა შესახებაც საჩივარში უთითებს.
- 5.9 მომჩივანი მხარის პოზიცია ემყარება იმ არგუმენტაციას, რომ ე. თ.-მა ნოტარიუსს მიაწოდა არასწორი ინფორმაცია, რის საფუძველზეც მან ე. თ.-ს მარწმუნებლის, ნ. ს.-ს, სახელზე გასცა

სამკვიდრო მოწმობა. მომჩივანი მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან ვერ დგინდება ნამდვილად ახორციელებდა, თუ არა ადვოკატი ე. თ. ნ. ს.-ს წარმომადგენლობას სანოტარო ბიუროში, შესაბამისად ეთიკის კომისია დადგინდად მიიჩნევს, რომ ე. თ.-ს არ გაუწევია საადვოკატო მომსახურება ნ. ს.-სთვის ნოტაიუსთან ურთიერთობის განმავლობაში, აქედან გამომდინარე ამ უკანასკნელს ვერ მიაწოდებდა რაიმე სახის ცრუ ან თუნდაც სწორ ინფორმაციას.

5.10 საჩივრის ავტორთა პრეტენზიის შესახებ, რაც ეხება ადვოკატის მიერ სარჩელის შეტანას ი. ჩ.-ს მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის თაობაზე, ეთიკის კომისია განმარტავს, რომ მის კომპეტენციაში არ შედის ადვოკატის მიერ განხორციელებული საპროცესო ქმედებების და ტაქტიკის არსებითი სამართლებრივი შეფასება და, შესაბამისად, ეთიკის კომისიის საპროცესო კოლეგია ვერ იმსჯელებს, რამდენად სწორი სტრატეგია აირჩია ადვოკატმა. ეთიკის კომისია მხედველობაში იღებს, რომ ადვოკატის ქმედებები სარჩელის შეტანიდან საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე, მიზნად ისახავდა კლიენტის ინტერესების დაცვას და წარმოდგენილი მტკიცებულებების გამოკვლევის საფუძველზე დგინდება, რომ იგი საპროცესო კანონმდებლობის მიხედვით ახორციელებდა კლიენტის წარმომადგენლობას.

5.11 რაც შეეხება მომჩივანი მხარის განცხადებას იმასთან დაკავშირებით, რომ ე. თ.-მა საქმის წარმოების პროცესში სასამართლოს გაყალბებული დოკუმენტაცია წარუდგინა, არ დასტურდება საჩივრის ავტორთა მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებათა საფუძველზე, შესაბამისად ეთიკის კომისია აღნიშნულ გარემოებას მხედველობაში ვერ მიიღებს.

5.12 მომჩივანი მხარის პოზიციასთან დაკავშირებით, რომ ადვოკატი ე. თ. საკუთარ ინტერესებს მარწმუნებლის ინტერესებზე წინ აყენებს და საკუთარი ინიციატივით ამბობს უარს საქმის მორიგებით დასრულებაზე, ანუ საზიარო უფლების გაუქმებაზე საზიარო საგნის ნატურით გაყოფის გზით, ეთიკის კომისია განმარტავს, რომ ადვოკატის ქმედებების შეფასებისა და აღნიშნულზე დავის უფლება, მოქმედებს თუ არა იგი კლიენტის ინტერესთა პრიორიტეტულობის პრინციპიდან გამომდინარე, წარმოადგენს უშუალოდ კლიენტის და არა მოწინააღმდეგე მხარის პრეროგატივას. როგორც ფაქტობრივი გარემოებების ანალიზის საფუძველზე დგინდება, არსებობს საქალაქო სასამართლოს მიერ მიღებული კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილება, რომლის საფუძველზეც ქ. თბილისში მდებარე ქონება სარეალიზაციოდ გატანილია იძულებით აუქციონზე. ეთიკის კომისია აღნიშნავს, რომ მის ფუნქციას წარმოადგენს მხოლოდ ადვოკატთა ქცევის სტანდარტის შეფასება პროფესიული ქცევის წესებთან მიმართებაში და არა სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების სამართლიანობის შეფასება ან ადვოკატის მიერ დასახული სტრატეგიის მართებულობის დადგენა. ეთიკის კომისია განმარტავს, რომ არ აქვს მნიშვნელობა რამდენად სამართლიანად ან უსამართლოდ მიიჩნევს მომჩივანი მხარე სასამართლოს მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებას, ადვოკატის მიერ კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილების აღსრულების უზრუნველყოფა წარმოადგენს მისი კლიენტის ინტერესებიდან გამომდინარე მოქმედებას და ვერ შეფასდება მის მიერ პროფესიული ქცევის წესების დარღვევად.

5.13 ეთიკის კომისია მიიჩნევს, რომ განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ აქვს ადვოკატ ე. თ.-ს მხრიდან მისი მარწმუნებლის, ნ. ს.-ს, მიმართ მუქარის ფაქტს, რადგანაც აღნიშნული არ დასტურდება მომჩივანი მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე.

5.14 რაც შეეხება ადვოკატის მხრიდან საჩივრის ავტორების მიმართ წარმოთქმულ გამონათქვამებს, როგორცაა: „თქვენგან არაფერი არ გამოვა“, „თქვენ არაფრის მომგვარებლები არ ხართ“, „აქამდე თუ ვერაფერი მოიმოქმედეთ, ამის მერე რა გელაპარაკოთ“, „ბოდიში, მაგრამ თქვენ არაფერზე წამომსვლელები არ ხართ, კარგად ბრძანდებოდეთ“ და ა.შ., რომელიც შესაძლოა არასასიამოვნო და მიუღებელია მომჩივანი მხარისთვის, ეთიკის კომისია განმარტავს, რომ მსუბუქი ხასიათისაა, არ არის შეურაცხმყოფელი ხასიათის და მიზნად არ ისახავს საჩივრის ავტორებისთვის ღირსების შელახვას. მართალია, ადვოკატი ვალდებულია როგორც სასამართლო შენობაში, ასევე მის გარეთ, პროფესიული საქმიანობის განხორციელებისას და გარკვეული ქმედებების შეფასებისას, პატივი სცეს მოწინააღმდეგე მხარის წარმომადგენელს და ღირსეულად დაიცვას კანონი და პროფესიული ეთიკის ნორმები, თუმცა, განსახილველ შემთხვევაში, ადვოკატის გამოხატვის ფორმა არ შეიძლება შეფასდეს მისი მხრიდან პროფესიული ქცევის ნორმების დარღვევად.

III სარეზოლუციო ნაწილი

ეთიკის კომისიამ იხელმძღვანელა „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით, მე-5 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტით, მე-6 მუხლის პირველი პუნქტით, ასევე „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების მე-6 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტით, მე-19 მუხლით, 27-ე მუხლით, 28-ე მუხლით, 30-ე მუხლის მე-2 პუნქტით, 31-ე მუხლით, 40-ე მუხლის პირველი პუნქტით და გადაწყვიტა:

1. დისციპლინურ საქმეზე №073/18 არ აღიძრას დისციპლინური დევნა ადვოკატ ე. თ.-ს მიმართ /სიითი №..../.
2. გადაწყვეტილების ასლი ჩაბარდეთ მხარეებს.
3. საპროცესო კოლეგიის გადაწყვეტილება არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/ქეთევან უტიაშვილი/

კოლეგიის წევრი:

/ხათუნა ჩხაიძე/

კოლეგიის წევრი:

/თეიმურაზ თოდრია/